Lietas arhīva Nr. A42-00724-25/5
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0417.A420231024.2.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 17.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Aija Tauriņa,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /Persona A/ pieteikuma par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru /Persona A/ tiktu pārrēķināts piešķirtais vecāku pabalsts no 2024. gada 1. oktobra līdz 2025. gada 13. aprīlim, iekļaujot tā aprēķinā darba devēja /Organizācija A/ 2024. gada jūlijā izmaksātos ienākumus 15 998,85 *euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /Persona A/ vērsās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – aģentūra) ar lūgumu piešķirt viņai vecāku pabalstu. Ar aģentūras 2024. gada 10. septembra lēmumu Nr. 24/2093691 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai piešķirts vecāku pabalsts no 2024. gada 1. oktobra līdz 2025. gada 13. aprīlim 74,8021 *euro* dienā.

Uzskatot, ka pabalsta aprēķinā nepamatoti nav iekļauti /Organizācija A/ 2024. gada jūlijā izmaksātie ienākumi 15 998,85 *euro* apmērā, pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja.

[2] Aģentūra ar 2024. gada 24. septembra lēmumu Nr. 24/2200760 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Likuma ,,Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no apdrošinātās personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums. Tā kā pieteicējai apdrošināšanas gadījums iestājas 2024. gada 1. oktobrī, tad vidējā iemaksu alga vecāku pabalsta apmēra noteikšanai ir aprēķināma no 2023. gada 1. augusta līdz 2024. gada 31. jūlijam. Šajā laika periodā pieteicēja guva peļņu, strādājot /Organizācija A/", un papildus tam no 2024. gada 14. maija līdz 2024. gada 31. jūlijam viņa atradās grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā un saņēma maternitātes pabalstu.

Balstoties uz 2021. gada 16. novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 753 "Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu noteikumi" (turpmāk – pabalstu noteikumi) 12. punktu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu piešķiršanai aprēķina pēc formulas Vd = (A1 + A2 .. + A12) : D (Vd – kalendāra dienas vidējā apdrošināšanas iemaksu alga, kas nepārsniedz pabalstu noteikumu 2. punktā noteikto apmēru; A1, A2 … – algotā darbā aprēķinātā apdrošināšanas iemaksu algas summas likuma ,,Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31. panta pirmajā daļā noteiktā 12 kalendāra mēnešu perioda attiecīgajā kalendāra mēnesī, izņemot piemaksas, prēmijas, pabalstus un cita veida atlīdzību, ko darba devējs saskaņā ar darba koplīgumu vai darba

līgumu personai izmaksājis laikā, kad persona ir bijusi grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā; D – likuma ,,Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31. panta pirmajā daļā noteiktā perioda kalendāra dienu skaits, neieskaitot tajā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma kalendāra dienas.) Saskaņā ar pabalstu noteikumu 10. punktu ja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanai noteiktajā 12 kalendāro mēnešu perioda daļā apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ, tad vidējo apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodā neieskaita grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dienas. Līdz ar to no 12 kalendāro mēnešu perioda izslēdzams ne tikai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma periods, bet iemaksu algu summā nav iekļaujami arī 2024. gada jūlija darba devēja izmaksātie ienākumi.

[2.2] Atbilstoši sociālās apdrošināšanas mērķim, 2024. gada jūlijā reģistrētos ienākumus nav pamata kompensēt un ņemt vērā vecāku pabalstu. Šie ienākumi nav uzskatāmi par tādiem, kurus persona zaudējusi, iestājoties apdrošināšanas gadījumam. Saņemot darba devēja izmaksātos ienākumus grūtniecības atvaļinājuma laikā, pieteicēja nav zaudējusi ienākumus, un tai pašā laikā pieteicējai nav bijušas liegtas tiesības saņemt maternitātes pabalstu.

[2.3] /Organizācija A/ 2024. gada 11. septembra izziņā aģentūrai apliecina, ka pieteicējai tika izmaksāta mainīgā daļa, kas atkarīga no individuālo mērķu sasniegšanas, departamenta snieguma un kopējiem uzņēmuma rezultātiem par darba sniegumu periodā no 2023. gada 1. jūlija līdz 2024. gada 13. maijam un ienākums tika iekļauts Valsts ieņēmuma dienesta (turpmāk – VID) 2024. gada jūlija ziņojumā nevis 2024. gada maija ziņojumā vai sadalīts atbilstoši noteiktam ienākumu gūšanas periodam. Aģentūra nevar ienākumus, kas reģistrēti jūlijā, attiecināt uz kādu citu kalendāro mēnesi vai periodu.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par aģentūras labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu. Pieteikumā un papildu paskaidrojumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Darba likuma 50. pants (acīmredzami domāts – 59. pants) nosaka, ka pie darba samaksas jāpieskaita arī darba līgumā noteiktās piemaksas, prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu. Likums nošķir darba algu un piemaksas, prēmijas, pabalstus un cita veida atlīdzības. Pabalstu noteikumu 12. punkta uzskaitījumā pie izslēdzamiem darba devēja maksājumiem nav minēta darba alga, kā rezultātā, darba alga par iepriekš nostrādātu laiku samaksa darbnespējas laikā neliedz tās iekļaušanu apdrošināšanas iemaksu algas aprēķinā.

[3.2] 2024. gada jūlijā darba devējs pieteicējai izmaksāja darba algas mainīgo daļu par nostrādāto laiku no 2023. gada 1. jūlija līdz 2024. gada 13. maijam. Tā kā /Organizācija A/ darba samaksas modelis sastāv no pamatalgas un mainīgās daļas, pieteicējas darba alga ir sadalīta procentos un to pieteicēja pelnīja katru mēnesi. Pēc darba devēja iekšējiem noteikumiem, algas mainīgā daļa tiek izmaksāta pēc darba devēja finanšu gada beigām, kura periods ir no 1. jūlija līdz nākošā gada 30. jūnijam.

[3.3] Maternitātes pabalsta mērķis ir kompensēt sievietei zaudētos algotā darbā gūstamos ienākumus, ja sieviete grūtniecības atvaļinājuma un dzemdību atvaļinājuma dēļ neierodas darbā. Darba devēja samaksātie naudas līdzekļi ir uzskatāmi par tādiem, kurus persona zaudējusi, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, jo pieteicējai katru gadu tika samaksāta algas mainīgā daļa. Darba algas mainīgās daļas izslēgšana no aprēķina būtiski ietekmē pieteicējas finansiālo stāvokli, kamēr viņa atrodas bērnu kopšanas atvaļinājumā.

[4] Aģentūra rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums ir nepamatots un lūdz pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto, papildus norādot turpmāk minēto.

[4.1] Saskaņā ar likuma ,, Par valsts sociālo apdrošināšanu" 23. panta trešo daļu aģentūra informāciju par apdrošināto personu darba periodiem, darba ienākumiem un valsts sociālās apdrošināšanas obligātām iemaksām saņem no VID. Saņemto informāciju no VID aģentūra iekļauj sociālās apdrošināšanas informācijas sistēmā (turpmāk – SAIS). Izvērtējot tiesības uz pakalpojumu, aģentūra pamatojas uz SAIS pieejamo informāciju, kas ir saņemta no VID. Tātad aģentūra, aprēķinot pabalstu, balstās uz ziņojumu, ko darba devējs ir iesniedzis VID maija ziņojumā, un tai nav tiesību ienākumus attiecināt uz citu kalendāro mēnesi.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma $112.^{1}$ panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi. Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka

procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Saskaņā ar likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta pirmo daļu vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no apdrošinātās personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums, izņemot šā likuma 32.pantā noteiktos gadījumus.

Atbilstoši Noteikumu Nr.753 12.puktam vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu piešķiršanai visos šo noteikumu 11.punktā minētajos gadījumos aprēķina, izmantojot šādu formulu:

Vd = (A1 + A2 .. + A12) : D, kur

Vd – kalendāra dienas vidējā apdrošināšanas iemaksu alga, kas nepārsniedz šo noteikumu 2. punktā noteikto apmēru;

A1, A2 .. – algotā darbā aprēķinātā apdrošināšanas iemaksu algas summa likuma ,,Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta pirmajā daļā noteiktā 12 kalendāra mēnešu perioda attiecīgajā kalendāra mēnesī, izņemot piemaksas, prēmijas, pabalstus un cita veida atlīdzību, ko darba devējs saskaņā ar darba koplīgumu vai darba līgumu personai izmaksājis pārejošas darbnespējas laikā vai laikā, kad persona ir bijusi grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā, bērna kopšanas atvaļinājumā vai atvaļinājumā bez darba samaksas saglabāšanas, kas piešķirts sakarā ar nepieciešamību kopt bērnu;

D – likuma ,,Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 31.panta pirmajā daļā noteiktā perioda kalendāra dienu skaits, neieskaitot tajā pārejošas darbnespējas kalendāra dienas, par kurām izsniegta darbnespējas lapa B, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma kalendāra dienas un bērna kopšanas atvaļinājuma kalendāra dienas, kā arī šo noteikumu 43.punktā minētās dienas.

Pieteicējas meita /Persona B/ piedzimusi 2024.gada 14.jūlijā, un pieteicēja vecāku pabalstu ir lūgusi piešķirt no 2024.gada 1.oktobra. Vecāku pabalsts pieteicējai ir piešķirts par periodu no 2024.gada 1.oktobra līdz 2025.gada 13.aprīlim, izmaksājot dienā 124,6702 *euro* (*lietas 6.lapa*). Tātad 12 mēnešu periods, par kuru būtu aprēķināma vidējā iemaksu alga, ir no 2023.gada 1.augusta līdz 2024.gada 31.jūlijam.

Šajā periodā pieteicēja bijusi reģistrēta kā darba ņēmēja un guvusi ienākumus /Organizācija A/ (*lietas 10.lapa*), kā arī no 2024.gada 14.maija līdz 30.septembrim atradusies pirmsdzemdību un dzemdību atvaļinājumā *(lietas 23.lapa)*.

Tādējādi vidējās iemaksu algas aprēķināšanas 12 mēnešu perioda daļā pieteicēja bija gan nodarbināta un guva ienākumus kā darba ņēmēja, gan saņēma maternitātes pabalstu, līdz ar to vidējā iemaksu alga aprēķināma no aprēķinam noteiktā 12 kalendāra mēnešu perioda izslēdzot grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dienas no 2024.gada 14.maija līdz 2024.gada 31.jūlijam (79 dienas).

Aģentūra nav iekļāvusi vidējās iemaksu algas aprēķinā pieteicējai 2024.gada jūlijā darba devēja izmaksāto prēmiju 15 888,85 *euro*. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai pieteicēja var pretendēt uz vēl labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu – vecāku pabalstu, kura apmēra aprēķinā būtu ņemta vērā arī izmaksātā prēmija.

[8] Likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmā daļa noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Savukārt likuma “Par maternitātes un slimības apdrošināšanu” 1.panta 2.punkts apdrošināšanas iemaksu algu definē kā ienākumus, no kuriem saskaņā ar likumu “Par valsts sociālo apdrošināšanu” izdarītas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas.

Lietā nav strīda, ka par darba devēja izmaksāto prēmiju ir izdarītas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas.

Lietā ir strīds par noteikumu Nr.753 12.punkta, kurš noteic, ka 12 kalendāra mēnešu periodā neieskaita prēmijas, ko darba devējs saskaņā ar darba koplīgumu vai darba līgumu personai izmaksājis laikā, kad persona ir bijusi grūtniecības atvaļinājumā, interpretāciju.

[9] Saskaņā ar likuma “Par valsts sociālo apdrošināšanu” 3.panta pirmo daļu sociālā apdrošināšana ir pasākumu kopums, ko organizē valsts, lai citastarp apdrošinātu personas risku zaudēt darba ienākumu sakarā ar sociāli apdrošinātās personas slimību, invaliditāti, maternitāti, bērna kopšanu.

Likums “Par maternitātes un slimības apdrošināšanu” paredz, ka maternitātes, slimības, vecāku apdrošināšanas veida apdrošināšanas gadījums ir sociālā riska gadījums, kas saistīts ar sociāli apdrošinātās personas darbspēju zudumu vai bērna kopšanu, ja tā rezultātā šī persona zaudē ienākumus (likuma 1.panta 1.punkts).

Atbilstoši minētā likuma 10.^{4}panta pirmās daļas 2.apakšpunktam vecāku pabalstu piešķir un izmaksā sociāli apdrošinātai personai, kura kopj bērnu, ja šī persona ir nodarbināta pabalsta piešķiršanas dienā (ir uzskatāma par darba ņēmēju vai pašnodarbināto saskaņā ar likumu “Par valsts sociālo apdrošināšanu”) un ir nodarbināta bērna kopšanas laikā, bet neatrodas bērna kopšanas atvaļinājumā vai atvaļinājumā bez darba samaksas saglabāšanas, kas piešķirts sakarā ar nepieciešamību kopt bērnu, vai bērna kopšanas laikā gūst ienākumus kā pašnodarbinātais.

Sociālās apdrošināšanas būtība ir apdrošināt personas risku zaudēt darba ienākumus sakarā ar sociālā riska (apdrošināšanas gadījuma) iestāšanos. Tas nozīmē, ka sociālās apdrošināšanas sistēmas ietvaros personai tiek izmaksāts sociālās apdrošināšanas pabalsts, kas sedz daļu no personas gūtajiem ienākumiem, kādi tai bija sociālā riska iestāšanās brīdī un kurus tā nespēj iegūt sociālā riska iestāšanās dēļ (sk. *Senāta 2010.gada 10.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-246/2010 9.punktu*).

Tātad sociālās apdrošināšanas mērķis ir novērst vai mazināt apdrošinātās personas ienākumu zaudējumu, kas rodas likumā paredzētā sociālā riska iestāšanās gadījumā, piemēram, ja persona darba nespējas, grūtniecības un bērna kopšanas dēļ nevar strādāt un tādēļ saņemt līdzšinējo darba samaksu.

Ņemot vērā iepriekš minēto kopsakarā, secināms, ka apdrošināšanas iemaksu alga, kas ņemama vērā aprēķinot slimības, maternitātes un vecāku pabalstus nodarbinātai personai, ir personas patiesi gūtie darba ienākumi noteiktā periodā pirms sociālā riska iestāšanās (sal.sk. *Senāta 2010.gada 10.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-246/2010 9.punktu*).

[10] Tiesības saņemt darba samaksu izriet no Latvijas Republikas Satversmes, kuras 107.pants noteic, ka ikvienam darbiniekam ir tiesības saņemt veiktajam darbam atbilstošu samaksu, kas nav mazāka par valsts noteikto minimumu. Jēdziens “darba samaksa” ir definēts Darba likuma 59.pantā.

Saskaņā ar Darba likuma 59.pantu darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

No Darba likuma 59.pantā noteiktajiem samaksas veidiem izriet, ka vienīgi darba alga un piemaksas pie darba algas ir atlīdzība par darbu, kuru likumdevējs ir imperatīvi noteicis izmaksāt regulāri. Izmaksu regularitāte neattiecas uz prēmijām un cita veida atlīdzību (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2008.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr.SKC–375, 8.4.3.punktu)*.

Premēšanas institūtam ir materiālstimulējošs raksturs, un atšķirībā no darba algas prēmijas nav regulāri un obligāti aprēķināmas un izmaksājamas summas, bet gan atzinība darbiniekam par labu un priekšzīmīgu darbu. Līdz ar to prēmija ir papildu atalgojums, kas atkarīgs no konkrētā darbinieka pienācīgas savu saistību izpildes un darba

rezultātiem. Līdz ar to darba devējam ir tiesības lemt par izmaksājamās prēmijas apmēru (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2010.gada 7.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-91 9.punktu*).

Jēdziens "darba samaksa" ir plašāks jēdziens par jēdzienu "darba alga", jo ietver gan darba algu, gan darba līgumā noteiktās piemaksas, gan prēmijas un jebkādu cita veida atlīdzību par darbu.

Tādējādi prēmija darbiniekam ir uzskatāma par vienu no nodarbinātās personas stimulējošās motivācijas sistēmas sastāvdaļām, kuras apmērs un izmaksas lielums nav stingri reglamentēts un var svārstīties plašās robežās. Turklāt darba devējs var izvēlēties arī nestimulēt savus darbiniekus un nemaksāt tiem prēmijas vispār, jo prēmija kā papildu samaksa pie darba algas ir tikai darba devēja ziņā.

No pieteicējas darba devēja tiesai iesniegtās informācijas *(lietas 33.-36.lapa)* secināms, ka 2024.gada jūlijā izmaksātā summa 15 998,85 *euro* pirms nodokļu nomaksas ir prēmija, proti, atlīdzība par individuālo mērķu izpildi (darba rezultātiem), kas sasniegti iepriekšējā periodā no 2023.gada 1.jūlija līdz 2024.gada 13.maijam *(lietas 12.lapa*), tādējādi prēmija saskaņā ar Darba likuma 75.pantu vispārīgi tiek iekļauta vidējās izpeļņas aprēķinā. Tiesa konstatē, ka pieteicējai prēmija bijusi izmaksāta arī 2022.gada jūlijā 18 714, 27 *euro* un 2023.gada jūlijā 12 601 *euro (lietas 13., 14.lapa)*, tādējādi ir konstatējama prēmijas izmaksas regularitāte un prognozējamība.

[11] Noteikumi Nr.753, kuru 12.punktā skaidri un nepārprotami noteikts, ka vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķinā netiek ņemta vērā darba devēja izmaksātā atlīdzība darbiniekam, kurš tās izmaksas laikā nav pildījis darba pienākumus sakarā ar darba nespēju, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu vai bērna kopšanas atvaļinājumu.

Šāda nepārprotama nosacījuma iekļaušana normā nozīmē, ka likumdevējs ir izsvēris lietderības apsvērumu attiecībā uz gadījumiem, kad prēmijas tiek izmaksātas laikā, kad persona nestrādā, piemēram, atrodas grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā. Ne iestādei, ne tiesai nav kompetences un pienākuma vērtēt likumdevēja izšķiršanos un pamatojumu konkrētas tiesību normas pieņemšanai.

Tā kā piete2024.gada jūlijā atradās grūtniecības atvaļinājumā, tad 2024.gada jūlijā pieteicējai ienākumos reģistrētā un izmaksātā prēmija nav iekļaujama vidējās iemaksu algas aprēķinā.

Satversmes tiesa atzinusi, ka Satversmes normas pamatā negarantē personām tiesības uz konkrētu sociālā nodrošinājuma apmēru (sk., piemēram, *Satversmes tiesas 2009.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr.2009-43-01 24.punktu*).

Savukārt Senāts, atsaucoties uz Satversmes tiesas atziņām, norādījis, ka likumā noteikto sociālo iemaksu izdarīšana nodrošina personai sociāli apdrošinātās personas statusu šajā jomā, taču nedod tiesības paļauties uz konkrēta lieluma atlīdzību vai konkrētiem atlīdzības izmaksas nosacījumiem. Tā kā uz sociālās apdrošināšanas maksājumiem ir attiecināms gan solidaritātes princips (paaudzes ietvaros), gan individuālās pieejas princips (iemaksu apmērs), sociālās apdrošināšanas izmaksu apmērs ir atkarīgs no personas veikto sociālo iemaksu apmēra, taču pabalsts netiek izmaksāts tieši no personas veiktajām iemaksām (sk. *Senāta 2013.gada 4.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-234/2013 12. un 13.punktu; 2014.gada 30.maija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-460/2014 7.punktu*).

[12] Tiesa konstatē, ka nav pārkāpts arī tiesiskās vienlīdzības princips. Pirmkārt, lietā nav konstatējams, ka aģentūra iepriekš pieteicējai vai kādai citai personai būtu salīdzināmos apstākļos (proti, ja personai kā prēmija izmaksātā naudas summa, izvērtējot pierādījumus par tās pamatotību, nav atzīstama par šīs personas patiesi saistībā ar darba rezultātiem gūtiem darba ienākumiem) ņēmusi vērā kā prēmiju izmaksāto naudas summu vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķinā.

Otrkārt, tiesiskās vienlīdzības princips nerada tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, ja salīdzināmā situācija ir prettiesiska. Ja viena persona ieguvusi prettiesisku labumu, tad otra nevar no vienlīdzības principa atvasināt sev tiesības arī iegūt šādu prettiesisku labumu, jo tiesību sistēma ir vērsta uz to, lai ierobežotu, nevis izvērstu prettiesiskas situācijas.

[13] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka lietā nepastāv priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un 289.-290. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru /Persona A/ tiktu pārrēķināts piešķirtais vecāku pabalsts no 2024. gada 1. oktobra līdz 2025. gada 13. aprīlim, iekļaujot tā aprēķinā darba devēja /Organizācija A/ 2024. gada jūlijā izmaksātos ienākumus 15 998,85 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Tauriņa